

Katowice, 30.06.2023 r.

mgr Arkadiusz Kula
Akademia Wychowania Fizycznego
im. Jerzego Kukuczki w Katowicach
ul. Mikołowska 72, 40-065 Katowice
Promotor: prof. dr hab. Arkadiusz Stanula

Szanowny Pan
dr hab. Wojciech Wiesner, prof. AWF Wrocław

Akademia Wychowania Fizycznego
im. Polskich Olimpijczyków we Wrocławiu
al. Ignacego Jana Paderewskiego 35
51-612 Wrocław

Odpowiedź na recenzję rozprawy doktorskiej

Szanowny Panie Profesorze,

na wstępie chciałbym serdecznie podziękować za pozytywną ocenę mojej rozprawy doktorskiej. Jestem bardzo usatysfakcjonowany, że docenił Pan Profesor zarówno merytoryczną, jak i redakcyjną stronę mojej pracy. Włożyłem wiele wysiłku, aby rozprawa była rzetelna, uporządkowana, a jej główny temat obszernie opracowany, przy zachowaniu przejrzystości i czytelności.

W odpowiedzi na pierwszą uwagę dotyczącą poruszenia zbyt wielu wątków (historia ratownictwa wodnego w Polsce i na Świecie, statystyka utonięć, profilaktyka bezpieczeństwa nad wodą, podstawy prawne funkcjonowania organizacji ratowniczych w Polsce, zasady i regulacje prawne zabezpieczenia kąpielisk) zgadzam się z uwagą Pana Profesora, jednak pisząc o powyższych zagadnieniach chciałem przybliżyć czytelnika do profilu ratownika wodnego, charakteru i problematyki jego pracy. Możliwe, że poświęcona ilość pracy na ten obszar była zbyt duża.

Odnosnie uwagi dotyczącej obszaru pracy, która powinna się znajdować w obszarze nauk fizjologicznych i biomechanicznych wg Pana Profesora oraz uwagi dotyczącej hipotezy „*zróżnicowanie wartości parametrów kinematycznych uzyskanych podczas holowania manekina wynika z techniki pracy ramion i nóg, a także z techniki trzymania manekina*” pragnę przyjąć uwagi z pokorą i wdzięcznością, gdyż będą stanowić one wskazówkę na przyszłość przy mojej działalności związanej z ratownictwem wodnym. Na swoje usprawiedliwienie chciałem wyjaśnić, że w pracy poddałem badaniu, a następnie analizie wiele zmiennych

związanych ze wskaźnikami fizjologicznymi, stąd ograniczyłem się tylko do pomiaru i analizy najprostszych wskaźników kinematycznych. Oczywiście dysponuję materiałem wideo, dzięki czemu w przyszłości będę mógł dokonać dokładniejszych analiz biomechanicznych związanych z technikami holowania stosowanymi w ratownictwie wodnym.

Dziękuję za zwrócenie uwagi odnośnie niepełnego wyjaśnienia przebiegu eksperymentu, który faktycznie składał się z trzech etapów, a ja omyłkowo wymieniłem tylko dwa etapy. Brak informacji dotyczącej szczegółowego opisu używanego manekina do holowania, również omyłkowo został pominięty, gdyż była to dla mnie rzecz oczywista, o której niestety zapomniałem. W badaniach używano standardowego manekina DLRG typu PITET, zgodnego ze specyfikacją ILS, który podczas holowania był całkowicie wypełniony wodą.

Uwagę dotyczącą podmiotu badań, który stanowiło 18 ratowników WOPR, przyjmuję z dużą pokorą i oczywiście zgadzam się z Panem Profesorem, że mogłem to jaśniej wyartykułować w pracy, że najważniejszym kryterium włączenia do badań było posiadanie uprawnień co najmniej ratownika WOPR, który zgodnie z regulaminem Śląskiego WOPR może otrzymać osoba w wieku 16 lat. Zgadzam się zatem, że badana grupa nie była reprezentatywna z zakresu ratownictwa wodnego, rozumianego zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w myśl których ratownikiem wodnym jest osoba pełnoletnia i spełniająca szereg innych kryteriów. Dlatego we wszystkich wnioskach zamieszczonych w dysertacji kładłem nacisk, że wyniki dotyczą badanej grupy ratowników.

Dziękuję za konstruktywną uwagę dotyczącą odwołania się do publikacji metodycznych w pracy sprzed 40 lat. Zgadzam się z Panem Profesorem, że może faktycznie niepotrzebnie opierałem się na niektórych starszych publikacjach, jednak tym zabiegiem chciałem podkreślić znajomość literatury z obrębu tematu, jakim jest ratownictwo wodne.

Odnosząc się do ostatniej uwagi, jaką było zamienne stosowanie przymiotników „ratunkowy” i „ratowniczy”, które niestety wynika z mojego niedopatrzenia, dziękuję Panu Profesorowi za wychwycenie tego błędu. Podczas pisania całej pracy starałem się stosować przymiotnik „ratunkowy” jednak, jak Pan Profesor słusznie zauważył – nie zawsze tak było.

Na koniec pragnę jeszcze raz serdecznie podziękować za pozytywną ocenę mojej rozprawy doktorskiej wraz z konstruktywnymi uwagami, które z pewnością przyczynią się do poprawy mojego wystąpienia podczas obrony.

Z poważaniem

Arkadiusz Kula